

رئیس پارک فناوری پردیس در گفت‌وگو با جام جم از آخرین تحولات زیست‌بوم کسب‌وکار فناوریانه و نوآورانه در کشور می‌گوید

دانش‌بنیان‌ها چگونه کرونا را دور زدند؟

ویژه‌ها

کارشناسان در گفت‌وگو با ما از ضرورت تحول در رسیدگی به دعاوی خانوادگی می‌گویند

نسخه‌ای برای نجات خانواده

از ابتدای فروردین ۱۳۹۹ تا ۲۰ مرداد که حواس همه ما پی ویروس کرونا و گرفتاری‌هایش بود، ۳۴ هزار و ۴۵۷ نفر در کشورمان طلاق گرفتند. در این پنج ماه چند برابر این عدد نیز در قالب پدر و مادر و اعضای خانواده، زوج‌ها درگیر تنش و اعصاب خردی شدند و یک جماعت آسیب‌پذیر به نام فرزند نیز به جمع بچه‌های طلاق پیوستند. آمارهای ثبت‌احوال کشور دراین باره هولناک است. در این پنج ماه زن‌هایی که مطلقه شده‌اند، میانگین سنی‌شان ۳۲ سال بوده و مردانی که تن به جدایی داده‌اند به‌طور متوسط ۳۷ ساله بوده‌اند. درواقع زن و مردهای جوانی که بار سنگین طلاق و عواقب آن را خیلی زود به دوش گرفتند...

گزارشی از همدردی ایرانیان با مردم افغانستان در سوگ قربانیان دانشگاه کابل

با تو همدردیم همسایه

تحلیل شرایط پساانتخابات آمریکا در گفت‌وگو با شهریار زرشناس

گرای اشتباه جریان غربگرا

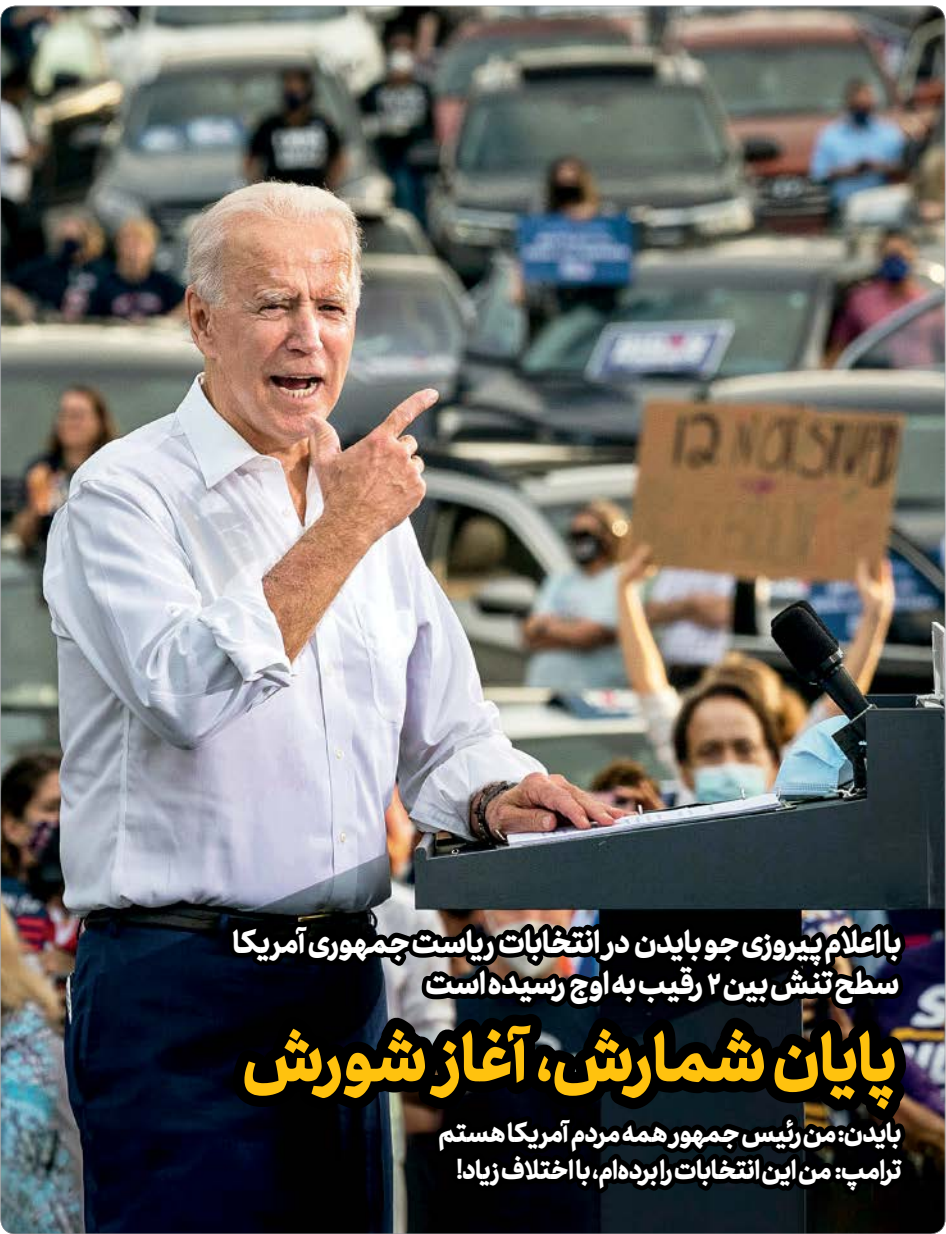
انتخابات ریاست‌جمهوری آمریکا جامعه جهانی را بیشتر از گذشته با شکاف‌ها و چالش‌های کشوری که روزگاری ابرقدرت جهان بود آشنا کرد. شکاف‌هایی که اگر به‌افول آمریکا منجر نشود بدون تردید باعث تنزل جایگاه ایالات متحده در عرصه‌های بین‌المللی است. شهریار زرشناس، استاد دانشگاه و محقق و پژوهشگر عرصه فلسفه و سیاست در گفت‌وگو با جام جم به بررسی انتخابات ریاست‌جمهوری آمریکا پرداخته است. از نظر وی، این کشور در حال حاضر با دو شکاف سیاسی و اجتماعی و همچنین سه طیف در حوزه طبقاتی و فکری مواجه است که نزاع و چالش‌هایی که میان این طیف‌ها و طبقات در جامعه آمریکا به وقوع خواهد پیوست...

محمد جدگال، قربانی جدید آبگیرهای بدون حفاظ چاپهار

داغ پرتکرار هوتگ

گفت‌وگو با تهیه‌کننده و کارگردان مستند «هستند کسانی که...»

راز سرزمین نخبگان

با اعلام پیروزی جو بایدن در انتخابات ریاست‌جمهوری آمریکا سطح تنش بین ۲ رقیب به اوج رسیده است

پایان شمارش، آغاز شورش

بایدن: من رئیس‌جمهور همه مردم آمریکا هستم ترامپ: من این انتخابات را برده‌ام، با اختلاف زیاد!

خبر

با وجود اعلام پیروزی بایدن در انتخابات ریاست‌جمهوری آمریکا، ترامپ اعلام کرده است که این نتیجه را نمی‌پذیرد

ترامپ کلید کاخ سفید را پس نمی‌دهد!

ایالت یوتا - که خود نیز سال ۲۰۱۲ نامزد جمهوریخواهان در انتخابات ریاست‌جمهوری بوده است- در پیام توئیتری نوشت: اظهارات ترامپ در مورد سرقت آرا و وجود تقلب در انتخابات می‌تواند آزادی در کشور و سرتاسر جهان را خدشه‌دار کند! رئیس‌جمهوری حق دارد خواستار بازشماری آرا و انجام تحقیقات در مورد برگ‌های رأی شود، اما نمی‌تواند بدون سند و مدرک، مدعی سرقت آرا و انجام تقلب در انتخابات شود. میچ مک‌کافل، رهبر اکثریت جمهوریخواه سنا خواستار ادامه روند انتخابات ریاست‌جمهوری ۲۰۲۰ آمریکا شد و اعلام کرد که دادگاه اختلافات را برطرف می‌کند. مک‌کانل که به ندرت از اظهارات رئیس‌جمهوری آمریکا انتقاد می‌کند در روزهای اخیر روند سابق خود را تغییر داده و اظهارات بی‌اساس هم‌زبانی خود را مورد انتقاد قرار می‌دهد. او به ترامپ نیز بابت طرح ادعای تقلب گسترده در انتخابات تاخته است. لیندسی گراهام، رئیس کمیته قضایی سناي آمریکا و تد کروز سناتور جمهوریخواه ایالت تگزاس از جمله معدود افرادی هستند که پشت ادعاهای ترامپ در مورد شکل‌گیری تقلب در انتخابات ایستادند. لیندسی گراهام اعلام کرده است که بابت بازشماری آرا و پوشدن پرونده حقوقی مربوط به بررسی تقلب در انتخابات اخیر آمریکا، حاضر است نیم میلیون دلار به ترامپ و جمهوریخواهان کمک کند.

اولین پیام بایدن پس از پیروزی

جو بایدن، رئیس‌جمهوری منتخب آمریکا شنبه شب در اولین تویت پس از اعلام پیروزی‌اش در انتخابات ریاست‌جمهوری آمریکا نوشت: افتخار می‌کنم که من را انتخاب کردید. کاری که پیش روی ما قرار دارد دشوار خواهد بود، اما قول می‌دهم من رئیس‌جمهور همه آمریکایی‌ها خواهم بود؛ چه به من رأی داده باشید یا نه. با این حال ترامپ در پیامی پس از آن تأکید کرده که پیرونده انتخابات ریاست‌جمهوری سال ۲۰۲۰ هنوز بسته نشده و آرانیز در برخی مناطق هنوز اعلام نشده است!

پسر ترامپ هم دست‌بردار نیست

اریک ترامپ، پسر رئیس‌جمهوری آمریکا پس از اعلام پیروزی بایدن در تویتی نوشت: «آیا کسی باور می‌کند بایدن، نامزدی که به سختی می‌توانست يك اتاق راز از هوادارانش بپرکند، ۸۹/۸ میلیون رأی بیشتر از باراک اوباما (رئیس‌جمهوری سابق) در سال ۲۰۱۲ کسب کند؟ این در حالی است که ترامپ که حذنتاب حزب جمهوریخواه را با ۷۵ میلیون رأی بیشتر در سال ۲۰۱۶ زده بود، اینک عقب افتاده است؟»

خبری از معاون ترامپ نیست!

غیبت سوال برانگیز مایک پنس، معاون ترامپ طی روزهای اخیر نیز مورد توجه بسیاری از رسانه‌های آمریکایی قرار گرفته است. پنس طی سه روز اخیر بیانیه‌ای در حمایت از آقای ترامپ و ادعاهایش ن داده و پستی هم در شبکه‌های اجتماعی نگذاشته است. دفتر پنس در پاسخ به این سوال رسانه‌های آمریکایی که او کجاست سکوت کرده است. او که رئیس کارگروه ویژه مقابله با کرونا در آمریکا است در جلسات اخیر نیز شرکت نکرده در حالی که آمار بیماری و مرگ به شدت افزایش یافته است. با وجود این، یک منبع آگاه به ان بی سی گفته که پنس در کاخ سفید فعال است و همزمان از طرف کارزار انتخاباتی آقای ترامپ در حال مذاکره با حامیان مالی برای تأمین هزینه شکایات حقوقی اوست.

درنگ

هنری برای روز واقعه

بعد از این‌که اخبار مربوط به واقعه تروریستی دانشگاه کابل در فضای مجازی پخش و خبر آن‌گونه که از آن برمی‌آمد، به چهارگوشه عالم مخابره شد، اولین گروه هنرمندان که به واقعه پیش‌آمده عکس‌العمل نشان دادند، شاعران بودند. بارها و بارها دیده‌ایم که در جدی‌ترین حوادث و رویدادهای جهانی و ملی که ابعاد اجتماعی دارند، این شاعران هستند که با «واژه» به میدان می‌آیند. به اعتقاد من، در موارد این‌چنینی درس بزرگی نهفته است که انتظار می‌رود مسؤولان و سیاستگذاران حوزه فرهنگ آن را به درستی دریابند. این‌که در کشور ما روی تمام هنرها سرمایه‌گذاری می‌شود و نهادهای مربوط می‌کوشند با تدابیر مختلف شرایطی را برای فعالیت هنرمندان در حوزه مورد بحث فراهم کنند در جای خود ارزشمند است. اما موارد این‌چنینی نشان می‌دهد آن هنری که می‌تواند در بزنگاه‌ها به کمک اندیشه بیايد، دست‌کم برای ما ایرانیان، در ساحت کلام اتفاق می‌افتد و باز هم برای ما ایرانیان که وجودمان با ادبیات منظوم گره خورده است، این هنر بدون شک باید شعر باشد. هرچند امروز سینما، موسیقی و هنرهای تجسمی در این مرز و بوم به افق‌های خوبی دست یافته و آینده درخشانی نیز پیش‌رو دارد، اما در چنین مواقعی به نوعی هویت ایرانی به اصل خود بازمی‌گردد و آنچه در فطرت ایرانیان نهفته، واژه است. در سال‌های گذشته متأسفانه شاهد بوده‌ایم که در نظام فرهنگی ما بیشتر به هنرهایی بها داده شده که اتفاقاً در روز واقعه پشت اندیشه را خالی کرده‌اند. در این گفتار، اندیشه‌بما هواندیشه است که اهمیت دارد و سخن بر سر این است هنرهایی که آنها را با هزینه‌های گزاف در کشور می‌پروریم، پای هرگونه اندیشه‌ای که باید، در روز واقعه نخواهند ماند. هنوز هم که هنوز است خوانندگان و موسیقیدان‌های ما منتظر هستند یک نهاد فرهنگی متولی ساخت قطعه یا آلبومی در موضوعات خاص شود تا آنها در خصوص مفاهیمی که اندیشه‌ورز هستند (مثل دفاع مقدس) کاری تولید کنند. این در شرایطی است که شاعران - که مایحتاج آنها برای تولید اثر و آواگانی هستند که اولین حسن‌شان این است که رایگان‌اند- بدون این‌که منتظر تماس فلان مسؤول و بهمان سازمان شوند، به تعبیر خودشان «تنها برای دل خود» دست به قلم می‌برند و اگر انصاف به خرج دهیم غالباً حاصل این قلم‌فرسایی از هزاران اثر سفارشی بهتر از آب درمی‌آید. آیا زمان آن فرا رسیده که سیاستگذاران عرصه فرهنگ و هنر دریابند این شعر است که گره از کار تبلیغ، ترویج و رسانه خواهد گشود و به جای هدر دادن پول‌های کلان در حوزه‌های دیگر، بیش از پیش به این عرصه بپردازند؟

پیمان طالبی

شاعر و نویسنده

یادداشت

واقع‌بین باشیم

در مورد انتخابات آمریکا اگر فرض را بر این بگذاریم که رئیس‌جمهور منتخب و نهایی از حزب دموکرات بوده و سکان قوه مجریه را به‌دست خواهد گرفت رویکردهای متعددی قابل‌تصور است. یکی از رویکردها نگاه خوشبینانه به این نتیجه است به این معنی که شاهد ایجاد تحول عمده‌ای در مورد عملکرد آمریکا در قبال سایر کشورها و به‌ویژه جمهوری اسلامی ایران خواهیم بود و در مقابل این رویکرد نیز یک نگاه واقع‌بینانه، قابل‌تصور است. در مورد نگاه خوشبینانه باید گفت که این نوع نگرش می‌تواند در آینده خطراتی را برای کشور ایجاد کرده و امیدی واهی در زمینه روی دادن اتفاقات خوب ایجاد کند که به تبع این امید واهی، هزینه‌هایی نیز ایجاد شده و نتایج آن بعدها نیز قابل‌جبران نخواهد بود. این در حالی است که سیاست خارجی آمریکا واحد است؛ سیاست خارجی هیچ حزبی در آمریکا با دیگری متفاوت نیست به‌خصوص دو حزب جمهوریخواه و دموکرات که مردم مجبور به رأی دادن به یکی از آنها هستند. زمانی که رئیس‌جمهور از حزب جمهوریخواه در مسند قدرت قرار دارد، تنش‌های بسیاری در عرصه بین‌الملل ایجاد می‌شود به‌ویژه در زمان ریاست‌جمهوری ترامپ، شاهد خروج وی از توافق‌های بین‌المللی و زیر پا گذاشتن تعهداتش از جمله در مورد برجام، معاهده آب و هوایی پاریس، نفتا و... بودیم. نکته‌ای که باید در مقابل به آن توجه داشت تجربه دوران ریاست‌جمهوری دموکرات‌هاست. در این دوره‌ها روسای‌جمهور در ظاهر وعده‌های مثبتی داده‌اند و تلاش کرده‌اند در مورد حقوق بشر و دموکراسی، ظاهرسازی کنند اما با دقتی شدن به رفتار آنها می‌بینیم اغلب تحریم‌های شدید در همین دوران به‌ویژه در زمان ریاست‌جمهوری اوباما و کلیتون اعمال شده و حتی حملات بسیاری به کشورها صورت گرفته و تحریم‌هایی نهاده شده است.

بنابراین باید در سیاست داخلی و خارجی کشور تمام این فاکتورها و واقعیات لحاظ شود، از خوشبینی و بدبینی صحبتی نمی‌کنم اما تمام این مولفه‌ها باید در نظر گرفته شود، چرا که دو حزب موجود در آمریکا سیاست واحدی را دنبال می‌کنند و قرار نیست شاهد آورده مثبتی برای روابط میان دو کشور جمهوری اسلامی ایران و آمریکا باشیم و سکانداران حکومت در آمریکا احترام بیشتری برای سایر کشورها قائل شوند. قطعاً باید نگاهی به تاریخ داشته باشیم تا دچار اشتباهات تکراری نشویم، نباید براساس نگاه خوشبینانه تصور شود که قرار است فردی با تفاوت‌های بسیار، رئیس‌جمهور آمریکا باشد.

الهام امین‌زاده

استاد دانشگاه

